

[Boligministeren]

med finansloven er på plads. Dette som en indledning.

Der er talt meget om de sociale hensyn, specielt i boligstøtteleven. Dertil vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at vi indledningsvis også opererede med en begrænsning af boligstøtten til pensionisterne. Den har vi altså taget ud, fordi vi erkendte, at her var et særligt hensyn, der skulle tages. Når man siger, at vi ikke helt har kunnet undgå at ramme dem, så er det selvfølgelig korrekt, men den 4 pct.s regulering, der nu er tale om, har vi jo set i de andre lovforslag, der er vedtaget i forbindelse med sparerunden, og der er i hvert fald ikke tale om en mindre udbetaling her. Det er en begrænsning af stigningen, det erkender jeg blankt, men vi finder, at det er en parallel til de ting, der er sket ved andre love.

Det er blevet kritiseret, at vi ikke er kommet med en masse forslag om nye ting og nye muligheder for byggeri. Jeg tror ikke på, at vi kan love befolkningen, at der skal bygges 30.000, 40.000 eller 50.000 nye parcelhuse om året i de kommende år, som vi kendte det sidst i 1960'erne og først i 1970'erne. Det tror jeg i og for sig at alle partier kan være enige om. Det er simpelt hen ikke muligt. Vores opgave må være at fastholde en kvalificeret medarbejderstab inden for byggebranchen, indtil den økonomiske politik, regeringen i øvrigt lægger frem, slår igennem og vi får et rentefald. Et rentefald vil betyde, at det igen kan betale sig at bygge. Det må være det, det drejer sig om, og det er derfor, vi har sagt – det mener jeg stadig væk er korrekt – at det her vil ikke få nævneværdig indflydelse på beskæftigelsen. Jeg ved godt, at der er forskellige opfattelser, og ser man på disse forslag isoleret, er det selvfølgelig rigtigt, at det vil få indflydelse på beskæftigelsen, men vi har også sagt, at der kommer et forslag om fradrag for vedligeholdelse, forbedringer osv., og set i sammenhæng er der for mig ingen tvivl om, at beskæftigelsen vil kunne opretholdes. Jeg tror endda, at vi kan få en forøgelse af beskæftigelsen i forhold til det niveau, vi kender i dag.

Der er også talt meget om social balance. Derom vil jeg sige, at hvis forslaget vedrørende vedligeholdelse bliver gennemført, så mener jeg, at det i hvert fald ikke er den almenyttige sektor, der behøver at klage over den sociale balance. Det bidrag, hele ejerbo-

ligområdet gennem opgivelse af standardfradraget i givet fald vil give til forbedring af statsfinanserne, vil være væsentlig større end det, vi taler om her på det almenyttige område.

Jeg vil gerne sige – der er flere, der har været inde på det – at jeg til orientering for boligudvalget vil fremsende et notat om de tanker, vi har om en stramning af rammerne for det almenyttige byggeri, og ligesådan om de planer, vi har med hensyn til licitationsreglerne. Jeg skal ikke her gå ret meget i detaljer, det vil blive fremlagt i boligudvalget, så man kan diskutere det i forbindelse med lovforslagene.

Der er blevet sagt meget og stillet mange spørgsmål, og hvis ikke jeg når at svare på dem her, vil jeg selvfølgelig gerne svare på dem under udvalgsbehandlingen, men jeg vil forsøge at samle nogle af dem op.

Den første socialdemokratiske ordfører, hr. Knud Damgaard, sagde en hel masse om indeksobligationer. Jeg tror egentlig ikke, at han hørte, hvad jeg sagde i mit første indlæg, for hvis han havde hørt det, så tror jeg ikke, at han ville have sagt det. Jeg sagde, at vi har nedsat det udvalg, fordi vi også er interesserede i at få rettet de kurser op. Hr. Knud Damgaard sagde, at der var en aftale umiddelbart før regeringsskiftet. Der vil jeg gerne komme med en lille korrektion: det var ikke en aftale, det var en orientering fra den daværende boligminister til flere boligpolitiske ordførere, inklusive min ringhed. Der lå ingen aftaler, og det vil hr. Knud Damgaard kunne få bekræftet hos den tidligere boligminister.

Jeg vil godt bekræfte, at der er interesse nok for andelsboliger, så der er ingen fare for, at det skal gå ud over beskæftigelsen.

Jeg vil godt ud over de argumenter, der i øvrigt er kommet frem vedrørende andelsboliger, sige, at når der nu betales de beløb, som der gør, til støttet byggeri, hvoraf andelsboliger er en del, så synes jeg nok, det er rimeligt, at en så stor del af landet som muligt får glæde af de støttemidler, og det vil man efter min opfattelse lettere kunne få i de mindre kommuner igennem byggeri af andelsboliger. Jeg siger ikke, at det er argumentet, men det er i hvert fald ét af de argumenter, som godt kan bruges og skal bruges i den forbindelse.